Dosar nr.2-2279/2025;
2-25155459-48-2-05112025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

05 martie 2026 mun.Străşeni

Judecătoria Străşeni sediul central
Instanţă compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecătorul Silvia Ţurcan
Grefier Maria Vlas
Cu participarea reprezentantului reclamantului Barba grigore, avocatul Covganeţ Ludmila, împuternicită în baza mandatului MA nr.***** din *****, în lipsa reclamantului Barba Grigore, pîrîtului IGP al MAI, interneineului accesoriu Ministerul Finanţelor, IP Străşeni, Belostecinic Iulia, Postica Mihail

Examinând în şedinţă de judecată publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Barba Grigore către Inspectoratul General al Poliţiei, intervenient accesoriu Ministerul Finanţelor al RM, Inspectoratul de Poliţie Străşeni, Belostecinic Iulia, Postica Mihail, privind încasarea prejudiciului material şi moral suportat în urma tragerii la răspundere contravenţională şi compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t :

La 04 noiembrie 2025, Barba Grigore a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliţiei, intervenient accesoriu Ministerul Finanţelor al RM, Inspectoratul de Poliţie Străşeni, Belostecinic Iulia, Postica Mihail, privind încasarea prejudiciului material şi moral suportat în urma tragerii la răspundere contravenţională şi compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Barba Grigore a invocat că, la data de *****, inspectorul de poliţie Postica Mihail a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie MAI *****, în baza căruia Barba Grigore a fost sancţionat cu o amendă contravenţională în mărime de 48 u.c. (2400 lei).

La 22.04.2025 prin Hotărârea Judecătoriei Străşeni, sediul central, s-a hotărât a admite contestaţia împotriva deciziei de sancţionare aplicată la procesul verbal cu privire la contravenţie, MAI ***** din ***** încheiat în baza art. 70 alin.(1) din Cod Contravenţional în privinţa lui Barba Grigore, ca fiind întemeiată. S-a anulat decizia de sancţionare aplicată lui Barna Grigore în temeiul art. 79 alin.(1) Cod Contravenţional, sub formă de amendă în mărime de 48 unităţi convenţionale ce constituie 2400 lei, cu încetarea procesului contravenţional din lipsa faptului contravenţiei. Hotărârea definitivă şi irevocabilă.

Susţine reclamantul că, urmare a tragerii ilegale la răspundere contravenţională, reclamantului Barna Grigore, i-au fost cauzate prejudicii materiale şi morale.

Prejudiciul moral rezultă din suferinţe psihice îndurate de reclamant, generate pe nedreptate la care a fost supus. Pe parcursul perioadei îndelungate în care a fost supus ilegal răspunderi contravenţionale, reclamantul nu a reuşit să-şi regăsească liniştea interioară, resimţind un profund sentiment de frustrare şi nedreptate. Această stare psihică negativă i-a afectat sănătatea, ajungând chiar să necesite internare într-o instituţie medicală.

Relatează că, atitudinea agentului constatator, care a emis decizia de sancţionare şi a efectuat cercetarea cazului, a fost una de neglijenţă faţă de obligaţiile de serviciu, aspect care a contribuit în mod direct la efectuarea gravă a stării psihice a reclamantului. Acesta a ajuns să-şi piardă încrederea în actul de justiţie, percepând întreaga procedură ca fiind lipsită de echitate.

Stresul continuu cauzat de situaţia în care s-a aflat a dus la deteriorarea stării sale de sănătate, necesitând tratament şi spitalizare, aspect confirmat prin certificatele medicale anexate la dosar.

Menţionează că, acţiunile agentului constatator, manifestate prin neglijenţă şi lipsă de responsabilitate, au condus la o încălcare flagrantă a drepturilor reclamantului şi la pierderea încrederii acestuia în actul de justiţie, iar în consecinţă, reclamantul a suferit un prejudiciu moral.

Susţine reclamantul că, pe lângă prejudiciul moral, reclamantul a suferit un prejudiciu material direct, constând în cheltuieli efective suportate pentru apărarea drepturilor sale, în contextul atragerii nejustificate la răspundere contravenţională. Reclamantul a fost nevoit să contracteze servicii de asistenţă juridică, fiind semnat un contract cu Cabinetul Avocatului ”Covganeţ Ludmila”. Ca urmare a suportat cheltuieli de asistenţă juridică, precum, şi taxa de timbru în cuantum total de 3200 lei, sume care urmează a fi încasate de la pârât.

Solicită a încasa de la Inspectoratul general de Poliţie în beneficiul reclamantului Barba Grigore, suma de 1500 lei, cu titlu de prejudiciu moral; încasarea de la Inspectoratul general de Poliţie, în beneficiul reclamantului a sumei de 3200 lei, cu titlu de prejudiciu material şi încasarea de la Inspectoratul general de Poliţie, în beneficiul reclamantului Barna Grigore, a cheltuielilor suportate în acest proces.

La data de 27 noiembrie 2025 reprezentantul Inspectoratului general al Poliţiei, prin intermediul Secţiei de Evidenţă şi Documentare Procesuală a Judecătoriei Străşeni, a depus referinţă la cererea de chemare în judecată.

Potrivit referinţei, reprezentantul Inspectoratului General de Poliţie. Tatiana Chitoraga a declarat că nu este de acord cu cererea de chemare în judecată şi solicită respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată şi înaintată faţă de pârâtul necorespunzător.

Susţine că, reclamantul nu a fost supus arestului contravenţional, nu a fost reţinut contravenţional, precum, şi în privinţa acestuia nu a fost aplicată amendă contravenţională de către instanţa de judecată, dimpotrivă, instanţa de judecată a încetat procesul contravenţional întocmit în privinţa lui Barna Grigore.

Menţionează că, Legea nr.1545/1998 garantează repararea din bugetul statului a prejudiciului material şi moral în cazurile în care persoana a fost ilegal arestată contravenţional, reţinută contravenţional sau i s-a aplicat ilegal amenda contravenţională de către instanţa de judecată, or, urmare a examinării materialelor cauzei s-a stabilit că amenda contravenţională a fost aplicată de agentul constatator şi nu de instanţa de judecată. Instanţa de judecată a dispus doar încetarea procesului verbal cu privire la contravenţie în privinţa reclamantului.

Pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare şi de urmărire penală, unt necesare unele condiţii speciale, şi anume, prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauza dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţie. Or, în cererea de chemare în judecată, nu se constată cel puţin două elemente obligatorii şi anume, fapta ilicită şi vinovăţia. Iar aceste elemente nu au fost constatate.

Consideră că, vinovăţia Inspectoratului General al Poliţiei nu poate fi constată, deoarece agentul constatator este împuternicit de sine stătător să ia decizii şi să răspundă pentru faptele sale. Or, s-a constatat că procesul verbal a fost întocmit de către agentul constatator şi nu de către autoritatea publică, la caz Inspectoratul General al Poliţiei, de unde rezultă că instituţia nu poate răspunde pentru acţiunile agentului constatator, care acţionează independent şi în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Mai indică că, calitatea procesuală de pârât, atribuită de reclamanta Inspectoratului General al Poliţiei, nu este corespunzătoare, or conform prevederilor art. 5 alin.(1) din legea nr. 1545/1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciul material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

Solicită respingerea cererii de chemare în judecată depusă de către Barna Grigore, ca fiind neîntemeiată şi înaintată faţa de pârâtul necorespunzător.

La data de 27 noiembrie 2025, reprezentantul Inspectoratului de Poliţie Străşeni, prin intermediul Secţiei de evidenţă şi Documentare Procesuală a judecătoriei Străşeni, a depus referinţă pe marginea cererii de chemare în judecată.

Potrivit referinţei, solicită respingerea cererii de chemare în judecată depusă de către Barba Grigore, ca fiind neîntemeiată şi înaintată faţa de pârâtul necorespunzător, or organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul de finanţe.

Indică că, procesul verbal a fost întocmit de către agentul constatator şi nu de către autoritatea publică, de unde rezultă că instituţia nu poate răspunde pentru acţiunile agentului constatator, care acţionează independent şi în conformitate cu legislaţia în vigoare. (f.d.53-62).

Tot la data de 27 noiembrie 2025, Intervenientul accesoriu, Ministerul Finanţelor, prin intermediul Secţiei de Evidenţă şi Documentare procesuală a Judecătoriei Străşeni, a depus referinţă.

Potrivit referinţei înaintate, ultimul a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, or întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie constituie modalitatea legală de desfăşurare a procesului contravenţional. Pornirea procesului contravenţional, întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie, recunoaşterea persoanei în calitate de contravenient, sunt nişte măsuri procesuale ce ţin de procesul contravenţional, care nu încălcă drepturile persoanei şi nicidecum, nu cauzează un prejudiciu.(f.d.65-66).

În şedinţa de judecată, reclamantul Barba Grigore fiind citat legal, nu s-a prezentat, interesele acestuia fiind reprezentate de către avocatul Covganeţ Ludmila, împuternicită în baza mandatului MA nr.***** din *****.

Reprezentantul reclamantului, avocatul Covganeţ Ludmila, în şedinţa de judecată, a susţinut cererea de chemare în judecată şi au solicitat admiterea acesteia, reiterând argumentele de fapt şi de drept expuse în cererea de chemare în judecată.

În şedinţa de judecată, reprezentantul pârâtului Inspectoratul General al Poliţiei, Tatiana Chitoroga, fiind citată legal, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat.

Intervenientul accesoriu Inspectoratul de Poliţie Străşeni, în cadrul şedinţei de judecată, nu a fost prezent deşi a fost citat legal, prin cerere scrisă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Intervenientul accesoriu Ministerul Finanţelor al RM, fiind citat legal, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat.

Intervenienţii accesorii Belosctecinic Iulia şi Postica Mihail, în cadrul şedinţei de judecată, nu au fost prezenţi deşi au fost citaţi legal fapt confirmat prin avizul de recepţie a trimiterii poştale.

Instanţa reiterează că, potrivit art.206 alin.(5) Cod de procedură civilă, neprezentarea în şedinţă de judecată a reprezentantului, sau a unui alt participant la proces nu împiedică examinarea cauzei. La solicitarea întemeiată a participantului la proces, instanţa poate amîna o singură dată judecarea cauzei în legătură cu neprezentarea motivată a reprezentantului acestuia. Astfel, instanţa a dispus judecarea cauzei în baza probatoriului administrat la dosar.

Audiind participanţii în şedinţa de judecată, studiind cererea de chemare în judecată, precum şi înscrisurile anexate la dosar, instanţa de judecată consideră că cererea este întemeiată, din următoarele consideraţiuni.

În conformitate cu art.118 alin.(1) şi (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art.121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1) - (3) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu

stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În şedinţa de judecată s-a constatat că la data de *****, inspectorul de poliţie Postica Mihail, din cadrul Inspectoratului de Poliţie Străşeni, a întocmit în privinţa lui Barba Grigore procesul-verbal de contravenţie seria/nr. MAI *****, în baza art. 70 alin. (1) din Codul contravenţional.

Prin hotărîrea Judecătoriei Străşeni, sediul Central nr. ***** din ***** a fost admisă contestaţia contravenientului împotriva deciziei de sancţionare aplicată la procesul verbal cu privire la contravenţie, MAI ***** din *****încheiat în baza art. 70 alin.(1) din Cod contravenţional, în privinţa lui Barba Grigore, ca fiind întemeiată, şi s-a anulat decizia de sancţionare aplicată lui Barba Grigore în temeiul art. 70 alin. (1) Cod Contravenţional, sub formă de amendă în mări,e de 48 unităţi convenţionale. Ce constituie suma de 2400 lei, cu încetarea procesului contravenţional din lipsa faptului contravenţiei. (f.d. 9-10)

Hotărârea Judecătoriei Străşeni, sediul Central nr.***** din *****, devenind definitivă şi irevocabilă, la data de 08.05.2025.

Din materialele cauzei, rezultă că Barba Grigore a depus o cerere prealabilă către Ministerul de Justiţie al RM, Inspectoratul General al Poliţiei şi Inspectoratul de Poliţie Străşeni, prin care a solicitat achitarea benevolă a sumei de 4700 lei, dintre care, suma de 3000 lei – cheltuieli de asistenţă juridică, suma de 200 lei – taxa de timbru şi suma de 1500 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral. (f.d. 29-*****).

Prin răspunsul nr. ***** din ***** i s-a comunicat că, orice persoană este în drept să se adreseze în instanţa de judecată pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime în condiţiile procesuale prevăzute de lege. Iar prin răspunsul nr.***** din***** al Inspectoratului General al Poliţiei, reclamantul a fost informat că cererea cu privire la repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 32, 33-34)

Conform art.5 alin. (1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

Conform art. 30 alin.(11) Cod contravenţional, se consideră că nu a fost supus răspunderii contravenţionale contravenientul: a) a cărui răspundere contravenţională a fost înlăturată; b) care a executat integral sancţiunea; c) în a cărui privinţă procesul contravenţional a încetat.

Conform art.381 alin.(1) Cod contravenţional, orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

Conform art. 383 alin. (3) Cod contravenţional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărîre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată, cu excepţia cazului de amnistie.

Conform art.384 alin.(2) lit. u) Cod contravenţional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul: să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

Conform art.19 alin.(1) şi (2) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Totodată, conform alin. (3) al aceluiaşi articol, se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

Conform art.20 alin.(1) din Constituţia Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

În jurisprudenţa CtEDO, şi anume, cauza din 01 februarie 2015, cauza Ziliberberg vs Moldova (hotărîrea din 01 februarie 2005), unde Curtea a reiterat că, în principiu, caracterul general al Codului contravenţional şi scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cît şi de a preveni, sunt suficiente pentru a arăta că, în sensul articolului 6 al Convenţiei, reclamantul a fost acuzat de o abatere penală. Aşadar, distinct de aceste constatări, se va nota că, contravenţia este definitivă prin natura sa ca una penală, or, ca şi infracţiunea constituie fapta săvârşită cu vinovăţie, însă cu un pericol social mai redus, care, la fel, este prevăzută şi sancţionată prin lege.

Odată ce s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor organului împuternicit cu examinarea cazurilor cu privire la contravenţie, această circumstanţă de fapt, se încadrează în condiţiile art. 13 alin.(1-2) al Legii nr.1545 din 25.02.1998, conform căruia: ”Repararea prejudiciului specificat la art.7 lit.a), c)-g) şi în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul cînd prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreţinut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată se repară de către aceste organe.(2) Amenzile se restituie de la buget, din fondul în care acestea au fost virate sau de către organul care a beneficiat de aceste sume.”

Fapta de care a fost acuzat Barba Grigore a constituit ”acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din CEDO.

Reieşind din conţinutul art.6 alin.(2) CEDO, orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce nevinovăţia sa va fi legal stabilită.

În speţă, contravenţia a fost constatată de către agentul constatator Postica Mihail din cadrul IP Străşeni.

Prin hotărârea judecătorească definitivă, decizia de sancţionare a fost anulată, cu încetarea procesului contravenţional, ceea ce, prin prisma normelor legale citate, deschide calea pentru reclamant de a cere repararea prejudiciului cauzat, inclusiv compensarea prejudiciului moral.

Conform pct.3 din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliţiei al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul reprezintă unitatea centrală de administrare şi control al Poliţiei, cu statut de persoană juridică de drept public, având competenţă pe întreg teritoriul Republicii Moldova, are sediul în municipiul Chişinău, dispune de ştampilă cu imaginea Stemei de Stat şi denumirea în limba de stat, precum şi de cont trezorerial şi alte atribute specifice, în modul stabilit.

Conform pct.15-17 din Regulamentul enunţat, Inspectoratul are în subordinea sa: subdiviziuni specializate şi subdiviziuni teritoriale. În vederea îndeplinirii atribuţiilor specifice Poliţiei, la propunerea şefului Inspectoratului, prin ordin al ministrului afacerilor interne, se înfiinţează subdiviziuni specializate, inclusiv subdiviziunea care va avea calitatea de organ de urmărire penală. Subdiviziunile specializate reprezintă entităţi ale Poliţiei de competenţă teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.

În conformitate cu prevederile art.12 din Legea cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, (1) Inspectoratul General al Poliţiei este unitatea centrală de administrare şi control a Poliţiei, cu statut de persoană juridică şi cu competenţă pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Totodată, conform art.14 alin.(1) din Legea enunţată, în vederea îndeplinirii atribuţiilor specifice Poliţiei, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea şefului Inspectoratului General al Poliţiei, se înfiinţează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sînt unităţi ale Poliţiei de competenţă teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliţiei, care pot crea servicii publice desconcentrate şi se instituie conform specificului unor sectoare şi direcţii concrete de activitate.

Aici urmează a fi relevat că în corespundere cu prevederile art. 12 alin.(1) coroborate cu art.14 alin.(1) din Legea nr.320/2012, citate supra anume Inspectoratul General al Poliţiei este unitatea centrală de administrare şi control a Poliţiei, cu statut de persoană juridică şi cu competenţă pe tot teritoriul Republicii Moldova, care acţionează prin subdiviziuni specializate înfiinţate în vederea îndeplinirii atribuţiilor specifice Poliţiei, însă care prin efectul legii nu pot fi de sine stătător subiecţi ai raportului obligaţional de răspundere civilă, inclusiv agentul constatator.

În conformitate cu art.96 alin.(1) şi (11) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În corespundere cu art. 54 alin.(1) lit. b) din Legea nr.1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, avocatul este obligat să acorde asistenţă juridică conform contractului încheiat cu clientul sau cu oficiul teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat.

Conform art. 60, alin. (1), (2) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260-XV din 19 iulie 2002, avocatul acordă asistenţă juridică clientului în baza contractului de asistenţă juridică, încheiat în formă scrisă. Contractele de asistenţă juridică încheiate în formă scrisă de avocaţi şi avocaţi stagiari, învestite cu formulă executorie, au putere de titlu executoriu la data exigibilităţii creanţei şi oferă dreptul la executare silită extrajudiciară, fără adresarea unei cereri în instanţa de judecată sau către notar, dacă părţile au convenit aceasta, în mod expres, în contract. Împuternicirile avocatului şi ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Mandatul poate fi întocmit pe suport de hârtie sau în formă de document electronic, semnat cu semnătură electronică calificată, conform prevederilor Legii nr.124/2022 privind identificarea electronică şi serviciile de încredere. Formularul mandatului este un document de strictă evidenţă. Conţinutul, forma şi modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern.

Prin prisma Recomandării Curţii Supreme de Justiţie nr.23 privind unele aspecte ale încasării cheltuielilor de asistenţă juridică, Recomandării Consiliului Uniunii Avocaţilor privind cuantumul onorariilor avocaţilor şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, aprobată prin decizia nr. 2 din 30 martie 2012, precum şi a practicii Curţii Europene, precizăm că la aprecierea cheltuielilor pentru asistenţă juridică urmează a fi constatat faptul dacă acestea au fost necesare, realmente angajate şi rezonabile în cuantum.

Pornind de la practica Curţii Europene a Drepturilor Omului, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activităţii efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existenţa litigiului sau şi reputaţia celui care acorda asemenea servicii, ele să nu fie exagerate.

Aici necesită a fi evidenţiat că pentru determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor compensaţiei acordate şi pentru o apreciere corectă se va ţine cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; b) aportul avocatului la soluţionarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obţinut; g) restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; h) natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; i) experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; l) alţi factori, la discreţia instanţei.

În hotărârea Amihalachioaie împotriva Moldovei (cererea nr. 60115/00, 20 aprilie 2004, §47), Curtea a remarcat că în conformitate cu jurisprudenţa sa, ea urmează să stabilească dacă costurile şi cheltuielile au fost realmente angajate, necesare şi rezonabile ca mărime. În această privinţă, Curtea

poate să se bazeze pe elemente precum numărul de ore lucrate de avocat şi tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru.

La caz, instanţa de judecată reţine că, reclamantul Barba Grigore a beneficiat la etapa judecării contestaţiei din *****-*****, de asistenţă juridică acordată de avocatul Covganeţ Ludmila, în baza mandatului avocaţial, fapt demonstrat prin bonul de plată Seria D***** din *****, în baza contractului de asistenţă juridică nr. ***** din *****, încheiat cu Barba Grigore, ce atestă plata serviciilor juridice, în sumă de 3000 lei(f.d.*****).

În ceea ce priveşte aspectul de valoare a cauzei, instanţa de judecată atestă că litigiul contravenţional nr.*****, judecat la *****, a fost de câştig de cauză pentru reclamant, astfel miza acestuia fiind îndreptăţită la repararea cheltuielilor suportate, potrivit legii.

Astfel că, onorariul de avocat cerut în mărime de 3 000 lei, pentru examinarea litigiului în fond, este una obiectivă, or, acest onorariu se apreciază de către instanţă ca fiind unul de necesitate şi rezonabilitate. E adevărat că onorariile avocaţilor sunt negociabile şi se stabilesc prin contractul de asistenţă juridică, deci suma solicitată de 3 000 lei, la caz, vine în raport cu obiectul, natura şi complexitatea litigiului. Aşa fiind, cheltuielile de asistenţă juridică estimate şi primite de avocatul Covganeţ Ludmila în sumă de 3000 lei au fost reale, rezonabile şi necesare.

În condiţiile speţei, a fost demonstrată necesitatea, relevanţa, actualitatea şi dovada existenţei şi întinderii lor, cât şi încasarea, fapt ce la caz, a fost realizat, pornind de la timpul utilizat de avocat şi de la proporţionalitate, amplitudine şi complexitate, hotărăşte calea admiterii prin încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică, apreciate, în mărimea de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică suportate în cadrul examinării contestaţiei împotriva procesului cu privire la contravenţie MAI***** din ***** (dosar. nr. *****).

La fel, instanţa reţine că, reclamantul a suportat cheltuieli de judecată în sumă de 200 lei, cu titlu de taxa de timbru, conform bonului de plată seria ***** (f.d.15)

În acelaşi context, privind acordarea asistenţei juridice **în prezentul litigiu**, stabilind dacă costul asistenţei juridice solicitate de reclamant este rezonabil, CtEDO a luat în calcul noutatea şi complexitatea chestiunilor de fapt şi de drept puse în discuţie (cauza Manole şi alţii c. Moldovei, 13/07/2010, § 11).

Sub un alt aspect, dacă cauza este repetitivă şi există o jurisprudenţă bine stabilită în privinţa chestiunilor disputate, CtEDO a acordat o compensaţie mai mică pentru asistenţa juridică (cauza Oprea c. Moldovei, 21/12/2010, § 55).

Astfel, reţinând probele prezentate de reclamant şi avocat, şi anume, bonul de plată Seria ***** din *****, se atestă plata serviciilor de asistenţă juridică conform contractului nr. ***** din *****, privind acordarea asistenţei juridice lui Barba Grigore în cauza privind încasarea prejudiciului moral şi material, urmare a atragerii ilegale la răspundere contravenţională, în sumă de 4000 lei (f.d17), instanţa de judecată, apreciază ca dovedite şi constată temeinicia de admitere a acestora.

În aceeaşi ordine de idei, articolul 63 alin.(1) şi (2) al Legii cu privire la avocatură limitează rolul instanţei în stabilirea mărimii onorariului, de vreme ce el se determină prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbat de autorităţile publice sau de instanţa de judecată. Prin urmare, relaţiile dintre client şi avocat sunt protejate atât de articolul citat, cât şi de principiul libertăţii contractuale. Această opinie fiind expusă şi în practica judiciară a Curţii Supreme de Justiţie în Decizia nr. 2ra855/19 din 22.05.2019.

Totodată, instanţa consideră că, mărimea sumelor onorariului, calculate de către reclamant pentru acordarea asistenţei juridice, este una rezonabilă reieşind din circumstanţele enumerate mai sus, precum şi prin prisma prevederilor Legii cu privire la avocatură nr.1260, or dificultatea, amploarea şi durata cauzei este evidentă, examinarea avînd loc în procedura generală, în mai multe şedinţe, iar prezenţa avocatului care a participat în procesul contravenţional a fost demonstrată prin actele prezentate de reclamant.

În plus, se notează că, sumele solicitate sunt în concordanţă (chiar mai mici) decât celea ce reiese din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaţilor şi compensarea de către instanţele de

judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică aprobată de Consiliul Uniunii Avocaţilor din RM prin Hotărîrea nr. 19-02 din 27.05.2022, care prevedea un diapazon rezonabil şi recomandabil pentru mărimea tarifelor orare ale avocaţilor între 70 şi 170 euro/oră.

În această ordine de idei, instanţa de judecată apreciază cheltuielile de asistenţă juridică în speţă suportate de reclamant atît în procesul contravenţional, cît şi în prezentul litigiu sunt reale, necesare şi rezonabile, şi va dispune încasarea din contul pârâtului Inspectoratului General al Poliţiei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, reieşind din circumstanţele speţei.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, reieşind din probele administrate, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art. 130 CPC, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilităţii, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor, instanţa ajunge la concluzia admiterii cererii, încasând, din contul pârâtului în beneficiul reclamantului suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică suportate în cadrul examinării contestaţiei împotriva procesului cu privire la contravenţie MAI***** din ***** (dosar nr. *****), şi suma de 4000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică suportate în prezentul litigiu şi a taxei de timbru de 200 lei, achitaţi conform notei de plată seria ***** din ***** (f.d.6).

Totodată, referitor la pretenţia privind încasarea din contul Inspectoratului General al Poliţiei a prejudiciului moral în mărime de 1 500 lei, instanţa o consideră întemeiată reieşind din următoarele motive.

Instanţa reţine că, din sensul art.384 alin.(2) lit.u) Cod contravenţional rezultă indubitabil că persoana în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional are dreptul de a cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în cazul în care prin hotărîrea judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor autorităţilor competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

Conform art.53 din Constituţia Republicii Moldova, (1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei. (2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvîrşite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanţele judecătoreşti.

Conform prevederilor art.21 a Codului civil, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sînt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.

Conform art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Potrivit art.2007 alin.(1) lit. a) Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea.

În conformitate cu prevederile art.2036 alin.(1)-(2) Cod civil în vigoare din 01.03.2019, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit art.2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi

gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-şi estimeze prejudiciul adus, dar numai instanţa de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noţiunea reparării rezonabile, de circumstanţele cazului concret, de personalitatea părţilor. Instanţa de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, ia în consideraţie circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul.

Prin urmare, apreciind în ansamblu circumstanţele speţei şi având în vedere principiile compensării echitabile şi rezonabile a prejudiciului moral, natura dreptului lezat, caracterul şi gravitatea suferinţelor suportate, instanţa de judecată admite pretenţia reclamantului Barba Grigore şi dispune încasarea din contul Inspectoratul General al Poliţiei, a prejudiciului moral în mărime de 1500 lei pentru cazul în care a fost atras la răspundere în conformitate cu art.70 alin.(1) Cod contravenţional în baza procesului-verbal seria/nr. MAI ***** din *****.

Astfel, suma de 1500 lei instanţa o consideră ca o compensare ce ar aduce satisfacţie echitabilă persoanei, ţinând cont de suferinţele morale suportate, starea de stres şi frustrare cauzate.

Prin urmare, suma de 1500 lei cu titlu de prejudiciu moral ca rezultat al tragerii ilegale la răspundere contravenţională urmează a fi încasată de la Inspectoratul General al Poliţiei în beneficiul lui Barba Grigore.

Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 94 alin. (1) CPC, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În şedinţa de judecată s-a constatat că reclamantul la depunerea cererii de chemare în judecată a suportat cheltuielile în sumă 200 lei pentru achitarea taxei de timbru. La materialele cauzei este anexat ordinul de încasare a numerarului din 14.11.2025. (f.d.6) Prin urmare, instanţa ajunge la concluzia că această sumă urmează a fi încasată de la pârât în beneficiul reclamantului.

În conformitate cu prevederile art.236-241 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A admite acţiunea.

A încasa din contul Inspectoratului General al Poliţiei, IDNO*****, cu sediu mun.Chişinău, str.Tiraspol 11/1 în beneficiul lui Barba Grigore, a.n.*****, IDNP *****, domiciliat în s.*****, r-nul Străşeni, suma de 1500 (o mie cinci sute) lei cu titlu de prejudiciu moral, precum şi cheltuielile judiciare ce tin de plata taxei de timbru în mărime de 200 (două sute) lei şi cheltuielile pentru asistenta juridică în mărime de 4000 (patru mii) lei.

A încasa din contul Inspectoratului General al Poliţiei în beneficiul lui Barba Grigore suma de 3200 (trei mii două sute) lei, cu titlu de prejudiciu cauzat în urma cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu examinarea cauzei contraventionale.

Prezenta hotărâre se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Străşeni sediul central.

Preşedinte de şedinţă

Judecătorul **Silvia Țurcan**